

[Aage Brusgaard]

Jeg vil spørge hr. Duetoft, når han nu mener, at udenlandske firmaer, der har fået arbejde i Danmark, skal overholde de danske overenskomster og arbejdstidsregler osv., om han så også mener, at et dansk firma, der får et arbejde i Portugal og sender dansk arbejdskraft til Portugal, så også skal indordne sig under de portugisiske arbejdsmarkedsforhold og timeantal. Hvis CD ikke mener det, er der sådan set ikke meget ved Fællesskabet. Så er det en bremse for, at udenlandske firmaer kan få arbejde i Danmark, og det vil i sidste ende bevirke, at der bliver sat bom for, at danske firmaer kan få arbejde i andre EF-lande. Der må være lige ret for alle lande.

Duetoft (CD):

Jeg har aldrig lagt skjul på, at vi ikke kan spille dobbeltspil i EF-debatten. Vi kan ikke kræve noget i Danmark, som vi så ikke kræver andre steder, og det er da klart, at prisen for, at vi kræver, at danske overenskomster skal overholdes ved arbejde i Danmark, er, at mindstekravene i andre lande bliver de landes overenskomster. Og dér kan det da godt være, at det både i Portugal og Grækenland bliver på et noget lavere niveau end i Danmark.

Men hr. Aage Brusgaard havde jo ikke ret, da han brugte ordet »skal«. Jeg vil gerne se den danske virksomhed, der har moral til at sende sine medarbejdere til Portugal eller Grækenland og arbejde for halv løn på dobbelt tid. Jeg tror ikke, de virksomheder findes – hvis der findes nogle enkelte, er det i hvert fald højden. Men skulle de endelig findes, så vil jeg gerne se de danske lønmodtagere, der vil tage derned og arbejde for halv løn i dobbelt tid.

Det bliver ikke et praktisk problem. Men vi kan ikke på én gang sige, at danske overenskomster skal overholdes i Danmark, og samtidig sige, at så skal de danske overenskomster for resten også overholdes, når det er alle andre steder. Det må være op til hver enkelt virksomhed og dens medarbejdere, når man tager fat på arbejdet.

Men i øvrigt er det, som jeg sagde i første omgang, for os princippet, at det er arbejdsstedets overenskomster, der gælder, og ikke bopælsstedets overenskomster, der gælder. Og dermed havde jeg faktisk allerede i første omgang taget højde for det, hr. Aage Brusgaard siger.

Mogens Elvensø (FP):

Så vil jeg da gerne spørge hr. Duetoft, hvad han mener om danske arbejdere, der tager arbejde i England, hvor de har meget bedre skatteforhold end i Danmark og derfor får en større levestandard. Skal de så rette sig efter danske overenskomster?

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne bede hr. Mogens Elvensø gå hjem og læse Folketingets forhandlinger fra mødet i dag, når de kommer, for så vil hr. Mogens Elvensø nemlig se, at det spørgsmål, han stiller, intet har at gøre med det, jeg siger.

Jeg er da ligeglad med, at danske arbejdere tager arbejde i England og til hvilke lønninger de gør det, om det er efter engelsk overenskomst eller dansk overenskomst, det er deres afgørelse. Det, vi diskuterer, er, om en virksomhed, der går ind i en licitation i et andet land, skal være bundet til at følge de overenskomster, der findes i det pågældende land. Det er det, vi diskuterer. Vi diskuterer ikke, om danske arbejdere ved at arbejde i andre EF-lande får en højere eller lavere løn, end de kan få i Danmark.

Jeg kan godt sige, at jeg går ind for arbejdskraftens frie bevægelighed. Det har jeg gjort siden 1972, og det gør jeg stadig væk, for det er fundamentet for EF. Men i den frie bevægelighed ligger naturligvis, at hvis medarbejderne er villige til at gå på dårligere overenskomster end de danske, som findes i nogle andre lande, så er det op til dem selv.

Det, vi diskuterer, er, om nogen skal kunne komme og underbyde andre virksomheder ved at springe op og falde ned på overenskomster, og det skal de ikke kunne efter vores opfattelse.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er på mange måder en interessant diskussion, der er kommet her, og jeg synes da, at Fremskridtspartiets repræsentanter skal have tak, fordi de bringer det her ind i debatten.

Problemet i alt dette er spørgsmålet om, hvordan man opfatter EF's diskriminationsbestemmelser. Der er faktisk folk i EF-systemet, der har den opfattelse, som hr. Aage Brusgaard og hr. Mogens Elvensø har: at den frie bevægelighed og ikkediskrimination også skal indebære